

Uyanmasaydım Keşke

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 11 Nisan 2014

Cürmün ayazı

Cürmün ayazında matem havasındadır bazen geceler O ki yaşayan bilir.
Yaşadıklarını anlatsan bağışlanmaz günahın belki de...

Bencilliğiniz konuşulur. İğrenç kahkahalar atılır
Sönüverir içinizdeki insan umudu, endişelere endişeler katılır
Sözde dürüstlüğün cellatları sürekli tepenizedir
Cümle sevinçleri sizin çaresizliğinizdir
Ne kadar öfkesiz bakmak isterseniz isteyin hayata
Ölümüne süren yok etme iştahları karşısında zor durursunuz ayakta...

Başını alıp kaçmak

Şeytana lanet
Canıma yetti artık!
Bir bir koparmak kirlenmiş, kirletilmiş sayfaları. Mavzerin kabzasını silerek
Dinlendirmeye alıp, başımı alıp kaçmalıyım
"Bir musibet bin nasihatten evlaymış" diyerek yeni ufuklara açılmalı
Ama nereye?
Nerede aradığım şey.
Ya da umut hep Kaf dağının ardında mı?

Şölen

İlk yalnızlığım şölen havasında
Başımı alıp kaçtığım dünyamda
"Artık mutlu olacaksın...Falan filan"
Derken; Niyetim şölenin anahtarlarını hiç kimseye vermemek
Sürekli kapalı tuttuğum kapının ardında, şaraplar döktüğüm tek kişilik bir şölen
Bayrağımı açmışım herkese karşı, tatlı bir sarhoşluğum var
Sanki bir cennet bahçesi içinde saklandığım dört duvar...
ya
Mihrace

Birazdan tacımı takacağım, tören mangası hazır. Hintli bir Racadan da büyüyüğüm artık
Törenden önce kendi makyajımı kendim yapıyorum. Çok yakışacak bu tac bana diye gülümsüyorum
Hazırlanan özel localarda ki misafirlerimi ağırlıyorum bir bir...
Güneş, yıldızlar, ay, deniz, gökyüzü hepsi hazır törene ve localardaki yerlerini almışlar
İnsanlar, insancıklar davet edilmedi bu nadide törene
Gerçi halk geçiş yoluma sıralanmış bekliyor ama hepsi belli belirsiz
Ben sildim belki de onları.
Özel olarak seçilmiş yardımcılarım bir koşuşturma içinde
Bir çatal, bir bıçak, bir kaç dilim domates ve beyaz peynir. Baş görevlimse susuz bir kadeh rakı
Adeta yarış ediyorlar beni mutlu etmek için. Mihracelik böyle bir şeymiş meğer...

Uyanış

Aynı hamam, aynı tas
Bağırıyorum yine bas bas
Mavzerimi kapıp korunmaya geçiyorum
Canavarlar tozu dumana katarak yaklaşıyorlar.
Kim bilir daha yaşanacak neler var?

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN